

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

12. detsember 2024*

Eelotsusetaotlus – Otsesed maksud – ELTL artikkel 49 – Asutamisvabadus – Äriühingute kasumi maksustamine – Riigisisised õigusnormid, millega kehtestatakse *fairness tax* – Liikmesriigi otsus, millega need õigusnormid tühistatakse – Toime säilitamine – Maks, mida ei pea maksma liikmesriigis püsivat tegevuskohta omav mitteresidendist äriühing – Maks, mida peab maksma mitteresidendist äriühingu tütarettevõtja – Õigusliku vormi valik – Olukordade sarnasus

Kohtuasjas C-436/23,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel hof van beroep te Genti (Genti apellatsioonikohus, Belgia) 13. juuni 2023. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 13. juulil 2023, menetluses

Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiën

versus

Volvo Group Belgium NV,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: Euroopa Kohtu asepresident T. von Danwitz kuuenda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud A. Kumin ja I. Ziemele (ettekandja),

kohtujurist: N. Emiliou,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Volvo Group Belgium NV, esindaja: *advocaat* T. Lauwers,
- Belgia valitsus, esindajad: S. Baeyens, A. De Brouwer ja C. Pochet, keda abistasid *advocaten* T. Bricout ja C. Decordier,
- Euroopa Komisjon, esindajad: A. Ferrand ja W. Roels,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab ELTL artikli 49 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud Belgische Staat/Federale Overheidsdienst Financiëni (Belgia riik/föderaalne maksuamet) ja Belgias asuva mitteresidendist äriühingu tütarettevõtja Volvo Group Belgium NV vahelises kohtuvaidluses selle üle, millised tagajärjed on Volvo Group Belgiumi jaoks riigisisestel õigusnormidel, millega mitteresidendist äriühingute residendist tütarettevõtjatele kehtestatakse *fairness tax*.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 ELTL artiklis 49 on sätestatud:

„Allpool esitatud sätete kohaselt keelatakse piirangud, mis kitsendavad liikmesriigi kodaniku asutamisevabadust teise liikmesriigi territooriumil. Niiviisi keelatakse ka piirangud, mis takistavad mis tahes liikmesriigi territooriumile asunud liikmesriigi kodanikel rajada esindusi, filiaale ja tütarettevõtjaid.

Kui kapitali käsitleva peatüki sätetest ei tulene teisiti, hõlmab asutamisevabadus õigust alustada ja jätkata tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana ning asutada ja juhtida ettevõtjaid, eriti äriühinguid artikli 54 teises lõigus määratletud tähenduses, neil tingimustel, mida oma kodanike jaoks sätestab selle riigi õigus, kus niisugune asutamine toimub.“

Belgia õigus

- 4 1992. aasta tulumaksuseadustikku (wetboek van de inkomstenbelastingen 1992) muudeti 30. juuli 2013. aasta seadusega, millega kehtestatakse mitmesugused sätted (wet houdende diverse bepalingen) (*Belgisch Staatsblad*, 1.8.2013). Selle seaduse 15. peatükk sisaldab 2. jagu, mille 1. alajagu on *Fairness Tax*. See alajagu koosneb selle seaduse artiklitest 43–51, millega muudetakse tulumaksuseadustiku artikleid 198, 207, 218, 219ter, 233, 246, 275 ja 463bis.
- 5 1992. aasta tulumaksuseadustiku, mida on muudetud 30. juuli 2013. aasta seadusega, millega kehtestatakse mitmesugused sätted, artikli 198 § 1 punktis 1 on sätestatud:

„Ettevõtlusega seotud kuludena ei käsitata:

1° äriühingu tulumaksu, sealhulgas artiklite 219bis ja 219ter alusel tasumisele kuuluvad eraldiseisvad maksud, äriühingu tulumaksust mahaarvamisele kuuluvad avansilised maksed ja kapitalitulult tulu väljamaksja poolt vastuolus artikliga 261 saaja eest tasutud maks, välja arvatud artikli 219 alusel tasumisele kuuluv eraldiseisev maks“.

6 Tulumaksuseadustiku artikli 207 teises lõigus on ette nähtud:

„Ühtegi neist mahaarvamistest või maksustamisperioodi kahjumiga tasaarvestamistest ei tohi teha tulu selle osaga, mis pärineb artiklis 79 osutatud ebatavalistest või tasuta soodustustest, ega artikli 53 punktis 24 osutatud maksu- või mis tahes muud liiki soodustustega ega kulude või mis tahes liiki soodustuste suhtes kehtestatud spetsiaalse eraldiseisva maksu baasiga, mis ei ole põhjendatud artikli 219 alusel, ega kasumiosaga, mis on seotud artikli 198 § 1 punktides 9 ja 12 osutatud kuludega, ega kasumiosaga, mis on saadud artikli 194^{quater} § 2 neljanda lõigu järgimata jätmise tõttu ja artikli 194^{quater} § 4 kohaldamisest, ega artikli 217 punktis 3 osutatud kapitalituluga ega artiklis 219 ter osutatud dividendiga.“

7 Nimetatud seadustiku artiklis 219ter on sätestatud:

„§ 1 Maksustamisperioodil, mil maksti dividendi artikli 18 esimese lõigu punktide 1–2bis alusel, kehtestatakse eraldiseisev maks, mis arvutatakse järgmistes paragrahvides ette nähtud sätete kohaselt.

See eraldiseisev maks on sõltumatu ning olenevalt olukorrast täiendav muudele maksudele, mis kuuluvad tasumisele käesoleva seadustiku muude sätete alusel või olenevalt olukorrast erinevate rakendamise raames.

§ 2 Eraldiseisva maksuga maksustatava väärtuse kindlaksmääramiseks arvutatakse positiivne vahe maksustamisperioodil välja makstud brutodividendi ja selle lõpliku maksustatava tulu vahel, millele kohaldatakse tegelikult artiklites 215 ja 216 kehtestatud äriühingu tulumaksu määra.

§ 3 Selliselt kindlaksmääratud summat vähendatakse väljamakstud dividendi võrra, mis pärineb varem, kuid mitte hiljem kui maksustamisaastal 2014 maksustatud reservidest. Sellise vähenduse kohaldamiseks võetakse juba maksustatud reservi arvesse enne viimaseid reservikandeid.

Maksustamisaastal 2014 ei tohi selsamal maksustamisaastal välja makstud dividendi mingil juhul arvesse võtta kui sama maksustamisaasta maksustatud reserve.

§ 4 Saadud jääk piiratakse seejärel protsendi alusel, mis väljendab suhet:

- ühest küljest lugejas sellel maksustamisperioodil edasikantud kahjumi ja riskikapitali osas tehtavate tegelike mahaarvamiste ja
- teisest küljest nimetajas maksustamisperioodi maksustatava tulu vahel, välja arvatud maksuvabad väärtuse langused, eraldised ja lisaväärtused.

§ 5 Eelmiste paragrahvide alusel kindlaks määratud väärtust ei saa mingil muul viisil piirata või vähendada.

§ 6 Eraldiseisev maks on 5% selliselt arvutatud summast.

§ 7 Seda maksu ei kohaldata äriühingutele, kes äriseadustiku artikli 15 alusel loetakse väikesteks äriühinguteks maksustamisaastal, mis on seotud maksustamisperioodiga, mille käigus dividend välja maksti.“

8 Seadustiku artikli 233 kolmandas lõigus on sätestatud:

„Lisaks on artiklis 219ter ette nähtud eeskirjade kohaselt kehtestatud eraldiseisev maks. Selle meetme kohaldamisel käsitatakse Belgia tegevuskohtade puhul „makstud dividendina“ seda osa äriühingu välja makstud brutodividendist, mis vastab Belgias asuva tegevuskoha arvestusliku tulemi positiivsele osale äriühingu arvestuslikust kogutulemist.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 9 Volvo Group Belgium oli aastatel 2015 ja 2016 kohustatud tasuma 2015. aasta maksustamisaasta eest äriühingu tulumaksu summas 1 056 466,18 eurot, millest 1 052 467,14 eurot oli *fairness tax*, ja 2016. aasta maksustamisaasta eest summas 773 573,17 eurot, millest 769 881,87 eurot oli *fairness tax*.
- 10 Äriühing esitas 2016. aastal vaided maksuteadete peale, millega need maksud kindlaks määrati, väites, et *fairness tax* on vastuolus liidu õigusnormide, topeltmaksustamise vältimise lepingute ja Belgia põhiseadusega. Seejuures märkis ta, et sel ajal oli Grondwettelijk Hofi (Belgia konstitutsioonikohus) menetluses tühistamishagi ning et viimane oli Euroopa Kohtule esitanud eelotsuse küsimused *fairness tax*'i ja selle kooskõla kohta ELTL artiklis 49 sätestatud asutamisvabadusega.
- 11 Grondwettelijk Hofi (konstitutsioonikohus) 1. märtsi 2018. aasta otsusega tühistati *fairness tax*'i puudutavad sätted, st 30. juuli 2013. aasta seaduse, millega kehtestatakse mitmesugused sätted, artiklid 43–49 ning artikli 51 esimene ja teine lõik. Pärast seda kohtuotsust jäeti Volvo Group Belgiumi vaided 9. detsembri 2019. aasta otsustega põhjendamata tõttu rahuldamata, kuna viimati nimetatud kohus säilitas tühistatud sätete toime maksustamisaastate 2014–2018 osas.
- 12 Volvo Group Belgium pöördus 12. veebruaril 2020 rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Genti (Ida-Flandria esimese astme kohus, Genti kohtumaja, Belgia) poole, kes tühistas 4. veebruari 2022. aasta kohtuotsusega maksuteated, millega määrati kindlaks äriühingu tulumaksu maksed maksustamisaastate 2015 ja 2016 kohta, osas, milles nendega määrati Volvo Group Belgiumile *fairness tax*.
- 13 Selle kohtuotsuse peale esitas Belgia riik/föderaalne maksuamet apellatsioonkaebuse hof van beroep te Gentile (Genti apellatsioonikohus, Belgia), kes on eelotsusetaotluse esitanud kohus.
- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud küsimus, kas Grondwettelijk Hofi (konstitutsioonikohus) otsus säilitada 30. juuli 2013. aasta seaduse, millega kehtestatakse mitmesugused sätted, nende sätete toime, mille ta oli tühistanud, rikub ELTL artiklis 49 sätestatud asutamisvabadust, kuna seda otsust kohaldatakse üksnes mitteresidendist äriühingute tütarettevõtjate suhtes, samas kui mitteresidendist äriühinguid, kellel on Belgias püsiv tegevuskoht, see toime säilitamine ei puuduta ja nende suhtes seega *fairness tax* kohaldamisele ei kuulu.
- 15 Neil asjaoludel otsustas hof van beroep te Gent (Genti apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [ELTL] artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised riigisisese õigusnormid, mis on vaidlustatud eelotsusetaotluse esitanud kohtus (ja mille Grondwettelijk Hofi (konstitutsioonikohus) on tühistanud, kuid mille õiguslik toime on asutamisvabadust rikkudes

säilitatud, mistõttu tuleb säilitatud õigusliku toimega riigisisised õigusnormid jätta kohaldamata teises liikmesriigis asutatud ja Belgias püsivat tegevuskohta omavate äriühingute jaotatud kasumi suhtes) ja mille kohaselt

- tuleb maksu tasuda jaotatud kasumilt, mis ei sisaldu sellise residendist äriühingu lõplikus maksustatavas tulus, mille äripoliitikale avaldab teises liikmesriigis asutatud äriühing sellist mõju, et ta saab kindlaks määrata selle tegevuse,
- samal ajal kui seda maksu ei tuleks selliselt kasumilt tasuda, kui kõnealune teises liikmesriigis asutatud äriühing tegutseks Belgias püsiva tegevuskoha või filiaali kaudu?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma eelotsuse küsimusega sisuliselt teada, kas ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt mitteresidendist äriühingu residendist tütarettevõtja on kohustatud kasumi jaotamisel maksma nn *fairness tax*'i, mis riiklikus maksustamissüsteemis ette nähtud teatavate maksusoodustuste kasutamise tõttu ei kajastu selle tütarettevõtja lõplikus maksustatavas tulemis, samas kui mitteresidendist äriühing, kes tegeleb selles liikmesriigis majandustegevusega püsiva tegevuskoha või filiaali kaudu, ei ole kohustatud seda maksu tasuma.
- 17 Kõigepealt tuleb tähendada, et Belgia valitsus märgib oma kirjalikes seisukohtades, et erinevalt sellest, mida kinnitab eelotsusetaotluse esitanud kohus, võib Grondwettelijk Hofi (konstitutsioonikohus) otsustatud *fairness tax*'i toime säilitamine puudutada mitte ainult mitteresidendist äriühingute tütarettevõtjaid, vaid ka nende püsivaid tegevuskohti. Nimelt säilitas see kohus *fairness tax*'i maksustamisaastate 2014–2018 osas üldiselt, kusjuures ainus erand on olukord, kus välismaine tütarettevõtja jaotab kasumit Belgia emaettevõtjale, kes kuulub nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT 2011, L 345, lk 8) kohaldamisalasse.
- 18 Sellega seoses on Grondwettelijk Hofi (konstitutsioonikohus) poolt *fairness tax*'i toime säilitamise kohta tehtud otsuse ulatuse kontrollimine eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne. ELTL artiklis 267 ette nähtud õiguslase koostöö süsteemi raames ei ole Euroopa Kohtu ülesanne kontrollida või seada kahtluse alla liikmesriigi kohtu poolt riigisisestele õigusnormidele antud tõlgenduse õigsust, sest nende tõlgendamine kuulub liikmesriigi kohtu ainupädevusse. Euroopa Kohus, kelle poole on liikmesriigi kohus pöördunud eelotsusetaotlusega, peab samuti lähtuma liikmesriigi õiguse tõlgendusest, mille on esitanud see kohus (vt selle kohta 27. oktoobri 2022. aasta kohtuotsus Instituto do Cinema e do Audiovisual, C-411/21, EU:C:2022:836, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 19 Seega tuleb eelotsuse küsimuse analüüsimisel ja vastavalt eelotsusetaotluse esitanud kohtu antud tõlgendusele lähtuda eeldusest, et *fairness tax*'i toime säilitamist ei kohaldata mitteresidendist äriühingute püsivate tegevuskohtade, vaid üksnes nende tütarettevõtjate suhtes, nagu on Volvo Group Belgium.
- 20 Asutamisevabadus, mis on ELTL artikliga 49 tagatud kõigile Euroopa Liidu kodanikele, hõlmab nende õigust alustada ja jätkata tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana ning asutada ja juhtida ettevõtjaid samadel tingimustel, mida oma kodanike jaoks sätestab selle liikmesriigi õigus, kus niisugune asutamine toimub. Asutamisevabadus hõlmab ELTL artikli 54 kohaselt niisuguste

äriühingute, mis on asutatud vastavalt mõne liikmesriigi seadusele ja millel on liidu piires registrijärgne asukoht, juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht, õigust tegutseda vastavas liikmesriigis tütarettevõtja, filiaali või esinduse kaudu (17. mai 2017. aasta kohtuotsus X, C-68/15, EU:C:2017:379, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 21 Mis puutub äriühingu asukohta ELTL artikli 54 tähenduses, siis see määrab kindlaks riigi, mille õiguskorrale ta allub, nagu seda tehakse füüsiliste isikute puhul kodakondsuse alusel. Niisiis puudutab liikmesriigi niisuguste maksuõigusnormide kohaldamine, nagu need, mida vaadeldakse põhikohtuasjas, esiteks residendist äriühingule, sealhulgas mitteresidendist äriühingu residendist tütarettevõtjale, ja teiseks mitteresidendist äriühingu filiaalile või püsivale tegevuskohale, vastavalt residendist äriühingu ja mitteresidendist äriühingu maksustamist (vt selle kohta 21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Cofidis, C-340/22, EU:C:2023:1019, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 22 Nagu nähtub ELTL artikli 49 esimese lõigu teisest lausest, on ettevõtjatele sõnaselgelt ette nähtud võimalus vabalt valida sobiv õiguslik vorm mõnes teises liikmesriigis tegutsemiseks. Seda valikuvabadust ei tohi piirata diskrimineerivate maksusätetega (21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Cofidis, C-340/22, EU:C:2023:1019, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 23 Teises liikmesriigis tegutsemiseks sobiva õigusliku vormi valimise vabaduse eesmärk on seega eelkõige võimaldada ühes liikmesriigis asuvatel äriühingutel avada filiaal teises liikmesriigis, et tegutseda seal samadel tingimustel, mis kehtivad tütarettevõtjate suhtes (23. veebruari 2006. aasta kohtuotsus CLT-UFA, C-253/03, EU:C:2006:129, punkt 15; 6. septembri 2012. aasta kohtuotsus Philips Electronics UK, C-18/11, EU:C:2012:532, punkt 14 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Cofidis, C-340/22, EU:C:2023:1019, punkt 39).
- 24 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb asutamisevabaduse piiranguks pidada kõiki meetmeid, mis keelavad või takistavad ELTL artiklis 49 tagatud vabaduse kasutamist või muudavad selle vähem atraktiivseks (7. septembri 2017. aasta kohtuotsus Egiom ja Enka, C-6/16, EU:C:2017:641, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Täpsemalt seoses maksusätetega nähtub Euroopa Kohtu praktikast, et iga liikmesriigi ülesanne on kehtestada kooskõlas liidu õigusega oma maksustamissüsteem, mille alusel maksustatakse kasumit, tingimusel et see kasum kuulub asjasse puutuva liikmesriigi maksustamispädevusse. Sellest tuleneb, et vastuvõttev liikmesriik võib vabalt kindlaks määrata maksukohustuse tekkimise aluse, maksubaasi ja maksumäära, mida kohaldatakse selles liikmesriigis tegutsevate äriühingute erinevate ettevõtlusvormide suhtes, tingimusel et mitteresidendist äriühinguid ei kohelda sarnaste riigisiseste üksustega võrreldes diskrimineerivalt (17. mai 2017. aasta kohtuotsus X, C-68/15, EU:C:2017:379, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 26 Käesoleval juhul mõjutab *fairness tax*'i toime säilitamise otsus mitteresidendist äriühinguid – mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus –, kui nad tegelevad Belgias majandustegevusega tütarettevõtja, mitte püsiva tegevuskoha või filiaali kaudu. Seega ei võimalda *fairness tax*'i toime säilitamine mitteresidendist äriühingute tütarettevõtjatel tegutseda samadel tingimustel kui need, mida kohaldatakse selliste äriühingute püsivate tegevuskohtade suhtes, mistõttu riigisiseste õigusnormide seisukohast on esimesena nimetatud äriühingud võrreldes teistega ebasoodsamas olukorras.

- 27 Neil asjaoludel võib toime säilitamise otsus muuta teises liikmesriigis asuvate äriühingute jaoks tütarettevõtja kaudu Belgias tegutsemise vähem atraktiivseks (vt selle kohta 7. septembri 2017. aasta kohtuotsus Egiom ja Enka, C-6/16, EU:C:2017:641, punktid 55 ja 56).
- 28 Ent erinev kohtlemine, mis piirab vabadust valida teises liikmesriigis tegutsemiseks sobiv õiguslik vorm käesoleva kohtuotsuse punktis 22 viidatud kohtupraktika tähenduses, võib kujutada endast ELTL artiklitega 49 ja 54 tagatud asutamisevabaduse piirangut (vt selle kohta 21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Cofidis, C-340/22, EU:C:2023:1019, punkt 47).
- 29 Selleks et erinev kohtlemine oleks aluslepingu asutamisevabadust käsitlevate sätetega kooskõlas, peab see väljakujunenud kohtupraktika kohaselt puudutama olukordi, mis ei ole objektiivselt sarnased, või peab see olema põhjendatud ülekaaluka üldise huviga (21. detsembri 2023. aasta kohtuotsus Cofidis, C-340/22, EU:C:2023:1019, punkt 48, ning 2. septembri 2015. aasta kohtuotsus Groupe Steria, C-386/14, EU:C:2015:524, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 30 Olukordade objektiivse sarnasusega seoses nähtub Euroopa Kohtu praktikast, et võrrelda tuleb piiriülest olukorda riigisisese olukorraga. Piiriülese olukorra eristamiseks riigisisest olukorrast tuleb lähtuda asjaomaste äriühingute asukohast, mis – nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 21 – määrab kindlaks riigi, mille õiguskorrale äriühing allub. Sellest järeldub, et liikmesriigi niisuguste maksuõigusnormide kohaldamine, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, ühelt poolt mitteresidendist äriühingu residendist tütarettevõtja suhtes ja teiselt poolt sellise äriühingu residendist püsiva tegevuskoha suhtes puudutab vastavalt residendist äriühingu ja mitteresidendist äriühingu maksustamist (vt selle kohta 17. mai 2017. aasta kohtuotsus X, C-68/15, EU:C:2017:379, punktid 35 ja 36 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 31 Objektiivsel võrdlemisel võetakse arvesse asjaomaste riigisiseste maksuõigusnormidega taotletavat eesmärki (vt selle kohta 17. mai 2017. aasta kohtuotsus X, C-68/15, EU:C:2017:379, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Sellega seoses märkis Euroopa Kohus olukordade sarnasuse ja tollal kehtinud *fairness tax*'i käsitlevate Belgia õigusnormide eesmärgi kohta järgmist. Vastuvõtva liikmesriigi maksuõigusnormide seisukohast, mille eesmärk on vältida, et selles riigis teenitud kasumit ei jaotataks riiklikus maksustamissüsteemis ette nähtud teatavate maksusoodustuste kasutamise tõttu ilma, et maksukohustuslast nendega seoses maksustataks, on selles liikmesriigis püsiva tegevuskoha kaudu majandustegevusega tegeleva mitteresidendist maksukohustuslase ja residendist maksukohustuslase olukorrad sarnased. Nimelt on mõlemal juhul maksuõigusnormide eesmärk võimaldada sellel liikmesriigil kasutada oma maksustamispädevust tema maksustamispädevusse kuuluva kasumi suhtes (17. mai 2017. aasta kohtuotsus X, C-68/15, EU:C:2017:379, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 33 Põhikohtuasjas ei maksustata *fairness tax*'iga aga mitteresidendist äriühingute püsivaid tegevuskohti ja filiaale.
- 34 Sellest järeldub, et *fairness tax*'i toime säilitamise otsuse raames, nagu seda on tõlgendanud eelotsusetaotluse esitanud kohus, ei teosta Belgia Kuningriik enam oma maksustamispädevust mitteresidendist äriühingute püsivate tegevuskohtade või filiaalide kasumi suhtes. Järelikult ei ole need mitteresidendist äriühingud sarnases olukorras residendist äriühingutega, näiteks mitteresidendist äriühingu tütarettevõtjaga.

- 35 Järelikult ei saa sellises olukorras nagu põhikohtuasjas tuvastada ühtegi ELTL artikliga 49 tagatud asutamisevabaduse piirangut.
- 36 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb eelotsuse küsimusele vastata, et ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt mitteresidendist äriühingu residendist tütarettevõtja on kohustatud kasumi jaotamisel maksma nn *fairness tax*'i, mis riiklikus maksustamissüsteemis ette nähtud teatavate maksusoodustuste kasutamise tõttu ei kajastu selle tütarettevõtja lõplikus maksustatavas tulemis, samas kui mitteresidendist äriühing, kes tegeleb selles liikmesriigis majandustegevusega püsiva tegevuskoha või filiaali kaudu, ei ole kohustatud seda maksu tasuma.

Kohtukulud

- 37 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

ELTL artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt mitteresidendist äriühingu residendist tütarettevõtja on kohustatud kasumi jaotamisel maksma nn *fairness tax*'i, mis riiklikus maksustamissüsteemis ette nähtud teatavate maksusoodustuste kasutamise tõttu ei kajastu selle tütarettevõtja lõplikus maksustatavas tulemis, samas kui mitteresidendist äriühing, kes tegeleb selles liikmesriigis majandustegevusega püsiva tegevuskoha või filiaali kaudu, ei ole kohustatud seda maksu tasuma.

Allkirjad